

Miért hallgatsz, tavaszi erdő

Miért hallgatsz, tavaszi erdő?
Én együtt sutognék veled.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked?

Láزدadj föl, rengeteg! Reménnyé
gyötrött zöldedre kérlek én.
Zizegysz csak – s megadás-fehéren
virágzik szilva és kökény.

Mindegy – benned leltem hazát, itt
legalább megtűr a közöny.
A fák közt szél vesszőfutása:
beléálmodhatom dühöm.

Hogy hittem én tebenned, erdő!
Hallgass csak! Ím, letérdelek.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked.

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)